סיפורי מעשיות — מעשה ה; מבן מלך שהיה מאבנים טובות

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות-מעשה ה - מבן מלך שהיה מאבנים טובות

מַעֲשֶׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בָּנִים וְהָלַךְ וְעָסַק בְּדָאקְטוֹרִים [רופאים], כְּדֵי שֶׁלֹּא תִּהְיֶה מַלְכוּתוֹ נֶהְפֶּכֶת לְזָרִים וְלֹא הוֹעִילוּ לוֹ וְגָזַר עַל הַיְּהוּדִים שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ בַּעֲבוּרוֹ שֶׁיִּהְיוּ לוֹ בָּנִים וְהָיוּ הַיְּהוּדִים מְבַקְּשִׁים וּמְחַפְּשִׂים צַדִּיק, כְּדֵי שֶׁיִּתְפַּלֵּל וְיִפְעַל שֶׁיִּהְיוּ לוֹ בָּנִים וּבִקְּשׁוּ וּמָצְאוּ צַדִּיק גָּנוּז וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁיִּתְפַּלֵּל שֶׁיִּהְיוּ לְהַמֶּלֶךְ בָּנִים.

וְעָנָה שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלָל וְהוֹדִיעוּ לְהַמֶּלֶךְ וְשָׁלַח הַמֶּלֶךְ פְּקֻדָּתוֹ אֲחָרָיו וְהֵבִיאוּ אוֹתוֹ לְהַמֶּלֶךְ וְהִתְחִיל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּטוֹב. הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁהַיְּהוּדִים הֵם בְּיָדַי לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנִי עַל כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ בְּטוֹב שֶׁתִּתְפַּלֵּל שֶׁיִּהְיוּ לִי בָּנִים.

וְהִבְטִיחַ לוֹ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ בְּאוֹתָהּ שָׁנָה וָלָד וְהָלַךְ לִמְקוֹמוֹ וְיָלְדָה הַמַּלְכָּה בַּת וְהָיְתָה אוֹתָהּ הַבַּת מַלְכָּה יְפַת תֹּאַר מְאד וּכְשֶׁהָיְתָה בַּת אַרְבַּע שָׁנִים הָיְתָה יְכוֹלָה כָּל הַחָכְמוֹת וּלְזַמֵּר בִּכְלֵי שִׁיר, וְהָיְתָה יוֹדַעַת כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְהָיוּ נוֹסְעִים מְלָכִים מִכָּל הַמְּדִינוֹת לִרְאוֹתָהּ וְהָיָה שִׂמְחָה גְּדוֹלָה עַל הַמֶּלֶךְ.

אַחַר כָּךְ נִכְסַף הַמֶּלֶךְ מְאד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ בֵּן כְּדֵי שֶׁלֹּא תִּהְיֶה מֻשְׁבֶּתֶת מַלְכוּתוֹ לְאִישׁ זָר וְגָזַר שׁוּב עַל הַיְּהוּדִים שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ בֵּן וְהָיוּ מְבַקְּשִׁים וּמְחַפְּשִׂים אֶת הַצַּדִּיק הַנַּ"ל וְלֹא מָצְאוּ אוֹתוֹ, כִּי כְּבָר נִפְטַר.

וּבִקְּשׁוּ עוֹד וּמָצְאוּ עוֹד צַדִּיק גָּנוּז וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁיִּתֵּן לְהַמֶּלֶךְ בֵּן וְאָמַר שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלָל וְהוֹדִיעוּ לְהַמֶּלֶךְ, וְאָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ גַּם כֵּן כַּנַּ"ל: הֲלֹא הַיְּהוּדִים בְּיָדַי וְכוּ' כַּנַּ"ל אָמַר לוֹ הֶחָכָם [הַיְנוּ זֶה הַצַּדִּיק הַנַּ"ל]: תּוּכַל לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁאֲצַוֶּה? אָמַר הַמֶּלֶךְ: הֵן.

אָמַר לוֹ הֶחָכָם: אֲנִי צָרִיךְ שֶׁתָּבִיא כָּל הַמִּינֵי אֲבָנִים טוֹבוֹת כִּי כָּל אֶבֶן טוֹב, יֵשׁ לוֹ סְגֻלָּה אַחֶרֶת כִּי יֵשׁ אֶצֶל הַמְּלָכִים סֵפֶר שֶׁכָּתוּב בּוֹ כָּל מִינֵי הָאֲבָנִים טוֹבוֹת אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֲנִי אוֹצִיא חֲצִי מַלְכוּתִי כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לִי בֵּן וְהָלַךְ וְהֵבִיא לוֹ כָּל מִינֵי הָאֲבָנִים טוֹבוֹת.

וּלְקָחָם הֶחָכָם וֶהֱדָקָם [פורר אותם] וְלָקַח כּוֹס יַיִן וּנְתָנָם לְתוֹכוֹ וְנָתַן חֲצִי הַכּוֹס לְהַמֶּלֶךְ לִשְׁתּוֹת וְחֶצְיָהּ לְהַמַּלְכָּה וְאָמַר לָהֶם שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם בֵּן שֶׁיִּהְיֶה כֻּלּוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת וְיִהְיוּ בּוֹ כָּל הַסְּגֻלּוֹת שֶׁל כָּל הָאֲבָנִים טוֹבוֹת וְהָלַךְ לִמְקוֹמוֹ.

וְיָלְדָה בֵּן וְנַעֲשָׂה שִׂמְחָה גְּדוֹלָה עַל הַמֶּלֶךְ וְהַבֵּן הַנּוֹלָד לֹא הָיָה מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת כְּשֶׁהָיָה הַבֵּן בֶּן אַרְבַּע שָׁנִים הָיָה יְפֵה תֹּאַר מְאד וְחָכָם גָּדוֹל בְּכָל הַחָכְמוֹת, וְהָיָה יוֹדֵעַ כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְהָיוּ נוֹסְעִים מְלָכִים לִרְאוֹתוֹ וְהַבַּת מַלְכָּה רָאֲתָה שֶׁאֵינָהּ חֲשׁוּבָה כָּל כָּךְ וְנִתְקַנְּאָה בּוֹ רַק זֹאת הָיָה נֶחָמָתָהּ בַּאֲשֶׁר שֶׁאוֹתוֹ הַצַּדִּיק אָמַר שֶׁיִּהְיֶה כֻּלּוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת טוֹב שֶׁאֵינוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת.

פַּעַם אַחַת הָיָה הַבֶּן מֶלֶךְ מְחַתֵּךְ עֵצִים וְנִקַּךְ בְּאֶצְבָּעוֹ וְרָצְתָה הַבַּת מַלְכָּה לִכְרֹךְ אֶת אֶצְבָּעוֹ וְרָאֲתָה שָׁם אֶבֶן טוֹב וְנִתְקַנְאָה בּוֹ מְאד וְעָשְׂתָה עַצְמָהּ חוֹלָה וּבָאוּ כַּמָּה דָאקְטוֹרִים, וְלא הָיוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לָהּ רְפוּאָה וְקָרְאוּ לַמְכַשְּׁפִים וְהָיָה שָׁם מְכַשֵּׁף וְגִלְתָה לוֹ הָאֱמֶת, שֶׁהִיא עָשְׂתָה עַצְמָהּ חוֹלָה כַּנַּ"ל.

וְשָׁאֲלָה אוֹתוֹ אִם יוּכַל לַעֲשׂוֹת כִּשּׁוּף לְאָדָם שֶׁיִּהְיֶה מְצֹרָע אָמַר: הֵן אָמְרָה לוֹ: אוּלַי יְבַקֵּשׁ מְכַשֵּׁף שֶׁיְּבַטֵּל הַכִּשּׁוּף וְיִתְרַפֵּא אָמַר הַמְכַשֵּׁף: אִם יַשְׁלִיכוּ הַכִּשּׁוּף אֶל הַמַּיִם, לא יוּכְלוּ לְבַטְּלוֹ עוֹד וְעָשְׂתָה כֵּן, וְהִשְׁלִיכָה הַכִּשּׁוּף אֶל הַמַּיִם.

וְנַעֲשָׂה הַבֶּן מֶלֶךְ מְצֹרָע מְאד [וְהָיָה לוֹ] עַל חָטְמוֹ צָרַעַת וְעַל פָּנָיו וְעַל שְׂאָר גּוּפוֹ וְעָסַק הַמֶּלֶךְ בְּדָקְטוֹרִים וּבְמְכַשְּׁפִים וְלא הוֹעִילוּ וְגָזַר עַל הַיְּהוּדִים שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ, וּבִקְּשׁוּ הַצַּדִּיק הַנַּ"ל וְהֵבִיאוּ אוֹתוֹ לַמֶּלֶךְ.

וְהַצַּדִּיק הַנַּ"ל הָיָה מִתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּאֲשֶׁר שֶׁהוּא הָיָה מַבְטִיחַ שֶׁיִּהְיֶה הַבֶּן מֶלֶךְ כְּלוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת, וְלא הָיָה כֵּן וְהָיָה טוֹעֵן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: הַאִם עָשִׂיתִי זאת בִּשְׁבִיל כְּבוֹדִי? לא עָשִׂיתִי כִּי אִם בִּשְׁבִיל כְּבוֹדְךָ וְעַכְשָׁו לא נִתְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתִּי וּבָא הַצַּדִּיק לְהַמֶּלֶךְ וְהָיָה מִתְפַּלֵּל וְלא הוֹעִיל וְהוֹדִיעוּ לוֹ שֶׁהוּא כִּשּׁוּף.

וְהַצַּדִּיק הַנַּ"ל הָיָה גָּבוֹהַּ לְמַעְלָה מִן כָּל הַכְּשָׁפִים וּבָא הַצַּדִּיק וְהוֹדִיעַ לְהַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא כִּשּׁוּף וְשֶׁהִשְׁלִיכוּ הַכִּשּׁוּף לַמַּיִם וְאֵין תַּקָּנָה לְהַבֶּן מֶלֶךְ כִּי אִם שֶׁיַּשְׁלִיכוּ הַמְכַשֵּׁף שֶׁעָשָׂה הַכִּשּׁוּף לַמַּיִם אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֲנִי נוֹתֵן לְךָ כָּל הַמְכַשְּׁפִים לְהַשְׁלִיכָם לַמַּיִם כְּדֵי שֶׁיִּתְרַפֵּא בְּנִי.

וְנִתְיָרְאָה הַבַּת מַלְכָּה וְרָצְתָה אֶל הַמַּיִם לְהוֹצִיא הַכִּשּׁוּף מִן הַמַּיִם כִּי הָיְתָה יוֹדַעַת הֵיכָן מָנַח הַכִּשּׁוּף וְנָפְלָה אֶל הַמַּיִם וְנַעֲשָׂה רַעַשׁ גָּדוֹל שֶׁהַבַּת מֶלֶךְ נָפְלָה אֶל הַמַּיִם וּבָא הַצַּדִּיק הַנַּ"ל וְאָמַר לָהֶם שֶׁהַבֶּן מֶלֶךְ יִתְרַפֵּא וְנִתְרַפֵּא, וְנִתְיַבֵּשׁ הַצָּרַעַת וְנָפַל וְנִקְלַף כָּל הָעוֹר מִמֶּנּוּ וְנַעֲשָׂה מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת כְּלוֹ וְהָיָה לוֹ כָּל הַסִּגְלוֹת שֶׁל כָּל הָאֲבָנִים טוֹבוֹת [הַיְנוּ כִּי אַחַר שֶׁנִּקְלַף הָעוֹר אָז נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהַבֶּן מֶלֶךְ הוּא כְּלוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת, כַּאֲשֶׁר אָמַר הַצַּדִּיק הַנַּ"ל]